

centre d'esquerra republicana

districte. II

tapioles 27

telèfon 33632

Gener

1934

Màquines per a cosir i brodar

Vendes a plaços i al comptat

Agulles, fils, sedes i cotons

Taller de reparacions de totes
marques i a domicili

Màquines especials per a gèn-
eres de punt, traus, calats
i demés labors

El taller més acreditat en les
de colls i punys

35, Borrell, 35

(junt cotxera tramvie)

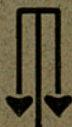
Telèfon 52671

Ricart Casadellà

MECANIC

BARCELONA

Fill d'Abaurrea

Raspalls

d'acer

TAPIOLES, 28

TELEFON 35647

Elaboració dià-
ria de pastes de
Nata i Crema i
tota mena de
dolços. Crois-
sants i pastes
per a fè. Xam-
panys Vins i Licors de les mi-
llors marques. Servei a domicili

llors marques. Servei a domicili

Cabanyes, 49 (P. S.)

BARBERIA ROGER

Avgda. F. Layret, 90

Sillons americans

Abonaments mesals

Servei a domicili

Tall a la garçon

Massatges

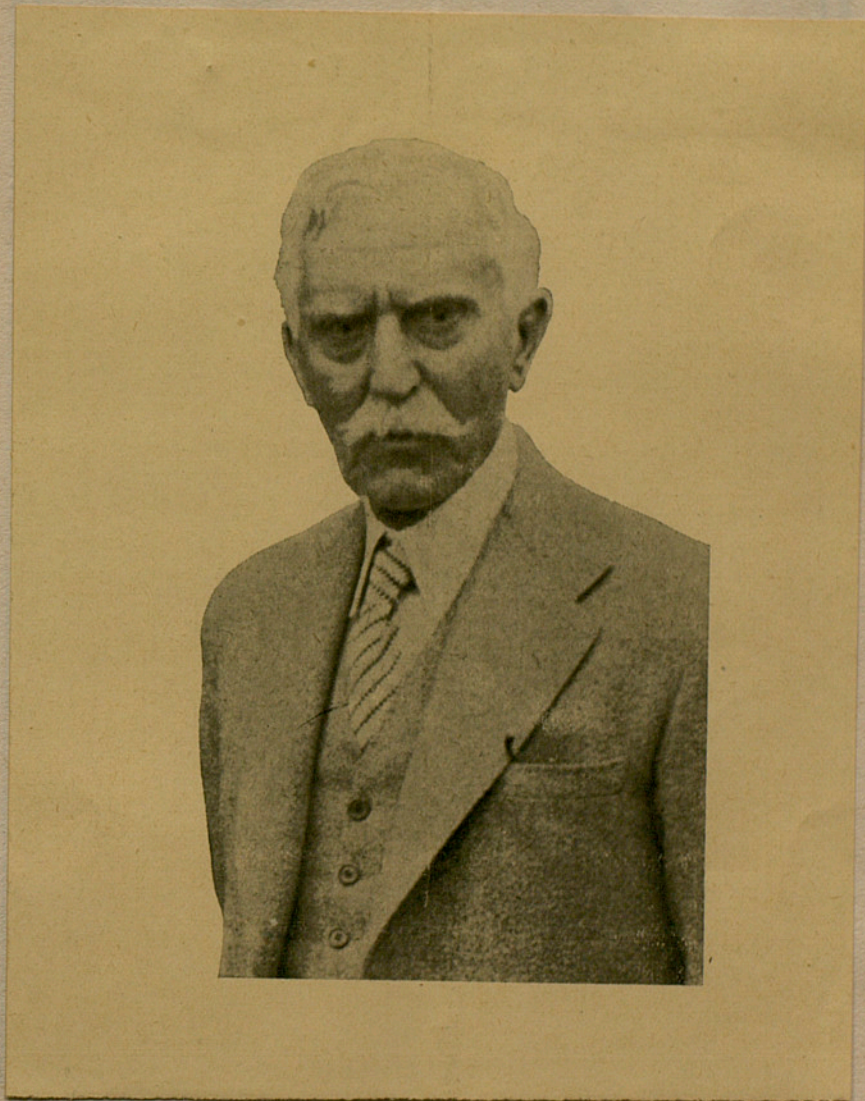

Foto Merletti

¡Macià és mort!

Ja no us veurem més. Ja no podrem escoltar més els vostres assenyats consells. Vos, l'Home que vareu saber conduir-nos a la conquesta de les nostres llibertats, en anar-vos-en, ens haveu deixat un buit esgarrifós.

El destí, inconscient com sempre, ens ha colpit llevant-nos l'estel guidor quan més el necessitàvem.

La vostra vida plena de sacrificis, posada al servei d'ideals humans i generosos, serà recordada i venerada per tot un poble; poble que seguint les vostres petjades sabrà fer-se mereixedor de la vostra gesta.

Quan la remor de les multituds serà esvaïda, quan el temps ens distanciï dels moments d'agitació viscuts durant el vostre traspàs, nosaltres, simples soldats de l'exèrcit que vos formàreu enyorarem les vostres ordres, sentirem la nostàlgia del vostre comanament.

En la vostra mort, plorat Mestre, no és possible la conformació protocolària de que encara ens resta el vostre esperit. Nosaltres, en l'edificació de la Catalunya que somniàveu volem que sigueu vos qui ens cabdilli i seran les vostres doctrines les que ens senyalaran el camí a seguir.

Reposeu en pau, venerable Avi. Les vostres despulles seran acompanyades eternament pel nostre record i les victòries que obtinguem en les lluites que ens esperen, anirem a ofrenar-vos-les ja que a ningú no pertanyen més que a Vos.

*Per la Redacció
Antoni Cubells*

BUTLLETÍ del
Centre d'Esquerra Republicana Dle. II

Carrer Tapioles, 27 Telèfon 33632 BARCELONA

ANY II

GENER 1934

N.º 8

SUMARI.—Pòrtic. — Catalunya està de dol.—A les mares. — Comissió de Cultura.—Estampes viscudes.— Es diu....

PORTIC

Voldríem, i creiem que així haurà estat, que la darrera faistada — que ha tingut tant de tràgica com de grotesca — hagués desvetllat a molts dels que de bona fe creien en les possibilitats de les idees (?) dels anarquistes d'ocasió de la F. A. I.

Es impossible que hi hagi qui no s'adoni encara que el que cerquen els dirigents de l'actual Confederació no és altra cosa que aprofitar-se en benefici exclusivament propi de l'entusiasme dels que els segueixen.

El que és més de doldre són els esforços que s'han esmerçat inútilment en els repetits intents d'implantació del somniat "comunismo libertario".

Si tots els obrers ens convencéssim d'una vegada per sempre més que sols ens serà possible obtenir una millora social definitiva posant aquests esforços al servei dels partits responsables i de classe que ja existeixen o bé constituint el que manqui, no serien possibles aquestes atzagaiades de les que al final sols en resten llars desfetes i sang, molta sang sense cap profit.

Comprenem que no tots els treballadors es sentin ben representats en alguns dels partits republicans d'esquerra. A nosaltres no se'ns amaga que en aquests dos anys i escaig de República, en lloc d'ésser una realitat per als que hi confiàvem, de moment sols ha estat un somni, en despertar del qual ho trobem garebé tot igual que abans, amb lleugeres modificacions, més de forma que de fons.

Sabem que no tots els partits d'esquerra han complert amb la missió que hom els confià. Llur passivitat enfront dels moments de perill que està passant la República, fa dubtar de llur capacitat revolucionària.

Però també sabem que s'ha demostrat a bastament que l'apolicisme de la Confederació no reporta cap utilitat, ans el contrari, ja que entestar-se

a donar ajut a un conglomerat heterogeni, sense cap principi i els dirigents de la qual es deixen agafar quan tot just comença l'actuació violenta per la implantació del que diuen cercar, és perdre un temps preciós i allargar indefinidament ço que serà una realitat immediata el dia que, deixant apart petits passions, ens unim per formar una sola i única força.

El proletariat sols disposa de dos mitjans per vèncer el capitalisme: l'acció directa i violenta i la intervenció en la política. El primer, a més de fallar sempre que no es recolza en l'escalf unànim del poble, és censurable quan s'empra per sistema i amb l'única finalitat de produir un estat constant d'agitació — que s'aprofiten únicament els reaccionaris — i de segar vides innocents. Per contra, la pràctica dels drets polítics individuals poden fer-nos arribar d'una manera més dreturera, a la consecució dels nostres ideals.

Per vèncer l'egoisme de la burgesia cal, primer de tot, bandejar els irresponsables que volen jugar amb les nostres misèries i, superant les nostres diferències, presentar-nos tots units, enrolats als partits adients per fer front al capitalisme. Com que nosaltres som més, el resultat no és pas dubtós.

El retràs en l'aparició d'aquest Butlletí, motivat pel traspàs del nostre President Honorari, en Francesc Macià, posa fora de temps alguns dels articles que s'hi publiquen.

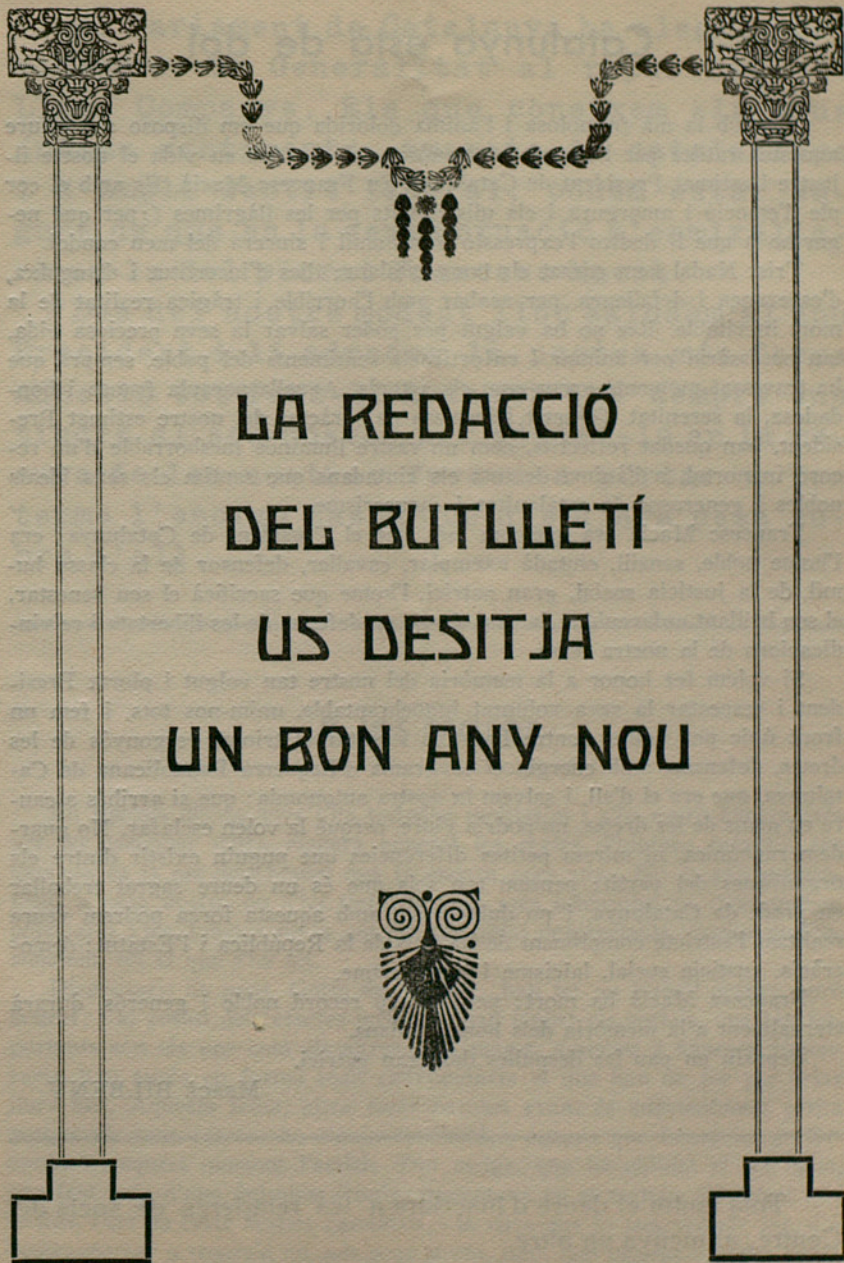
Serveixin aquestes ratlles de justificació

Novament tenim d'insistir sobre les properes eleccions municipals. L'ajornament produït per la descabdellada agitació social del passat mes, dona a aquesta convocatòria al cos electoral una importància extraordinària.

A més, possibles esdeveniments que es perfilen en l'actuació del nostre Partit fa que tinguem una absoluta confiança en la victòria, que no podem ni hem de voler que se'ns escapi per les repercussions que reportaria.

Cada militant s'ha d'erigir en un entussiasta defensor de la candidatura de l'Esquerra i propagant-la i ajudant-la farem feina positiva.

**VOTEU I FEU VOTAR LA CANDIDATURA
D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA**

LA REDACCIÓ
DEL BUTLLETÍ
US DESITJA
UN BON ANY NOU

Catalunya està de dol

Es amb la mà tremolosa i l'ànima dolorida que em dispo a escriure aquestes ratlles per honorar la memòria del que fou en vida el nostre il·lustre i estimat President de Catalunya En Francesc Macià. Es amb el cor ple d'emoció i amargura i els ulls humits per les llàgrimes (¿per què negar-ho?) que li dedico l'expressió més humil i sincera del meu condol.

Trist Nadal hem passat els bons catalans; dies d'incertitud i d'angoixa, d'esperança i defallença, per acabar amb l'horrible i tràgica realitat de la mort inevitable. Res no ha valgut per poder salvar la seva preciosa vida, tan necessària per animar i enfortir els sentiments del poble, sempre que ha travessat moments greus com els actuals. Aquella paraula franca i bondata, la serenitat d'esperit i fermesa de caràcter del nostre estimat President, han quedat reflectits, com un rastre lluminós inesborrable d'un record immortal, a l'ànima de tots els ciutadans que sentim els seus ideals nobles i generosos de catalanitat i esquerrisme.

Francesc Macià era quelcom més que el President de Catalunya; era l'home noble, senzill, ciutadà exemplar, cavaller, defensor de la classe humil, de la justícia social, gran patrici, l'home que sacrificà el seu benestar, el seu brillant esdevenidor, la seva fama, en defensa de les llibertats i reivindicacions de la nostra terra.

Si volem fer honor a la memòria del nostre tan volgut i plorat President i respectar la seva voluntat inquebrantable, unim-nos tots, i fem un front únic per lluitar contra l'enemic i evitar el triomf vergonyós de les dretes, defensem amb energia el programa d'Esquerra Republicana de Catalunya, que era el d'ell, i salvem la nostra autonomia; que si arribés a caure en mans de les dretes, no podria viure, perquè la volen esclafar. No guardem rancúnies, ni mirem petites diferències que puguin existir dintre els organismes del partit; pensem tan sols que és un deure sagrat treballar en profit de Catalunya, i no dubteu que amb aquesta força podrem veure realitzat l'estricta compliment de les lleis de la República i l'Estatut: democràcia, justícia social, laïcisme i esquerrisme.

Francesc Macià ha mort; però el seu record noble i generós, durarà eternalment a la memòria dels bons catalans.

Reposin en pau les despulles del gran patrici.

MERCÈ BILBENY

Tots tenim el deure d'inscriure a les rengleres de socis del Centre, al menys un altre.

El Parlament de Catalunya ha elegit President de la Generalitat al republicà, En Lluís Companys. Els que coneixem els seus íntims sentiments, amarats de catalanisme i d'ampli sentit liberal, podem estar segurs de que en la seva actuació s'enmirallà en la del plorat Francesc Macià.

Des del nostre modest lloc saludem al nou President i li adreçem la nostra més ferma adhesió tot fent-li avinent que sempre ens tindrà al seu costat per ajudar-lo en la mesura de les nostres forces a portar a bon terme l'enorme tasca que des d'ara pesa sobre d'ell.

A les mares

En aquests últims anys s'ha treballat moltíssim i s'ha escrit encara més per fer conèixer d'una manera general les regles d'higiene infantil, tan deixada de la mà dels homes fins fa encara pocs anys. No és pas precisament a casa nostra on s'ha treballat amb més intensitat, ni molt menys, però, així i tot, tampoc no es pot dir que sigui despreciable, encara que insuficient, tot el que s'ha fet.

Dispensaris de nens, Gotes de llet, etc., han fet un treball petitet, però acurat; i al costat dels efectes mèdics, s'han trobat els socials, que tan importants són els uns com els altres. Les mares, assistint a aquests dispensaris, han après en forma molt rudimentària el que han de fer per criar llurs fills. Aquesta feina, ultra ésser bastant gran, és suficientment petita perquè els seus efectes no siguin ostensibles, encara que beneficiosos. Recordo en aquest moment l'article d'un metge, que he oblidat el seu nom, que fent gala d'una finíssima ironia, comentava en el mateix, l'avançat que estava, l'art de criar bèsties casolanes, i la cura que hi posaven els que s'hi dedicaven per a treure'n un més gran profit, tant, que mantes vegades havia

hagut de soportar, en parlaments de sobretaula, quina seria la forma i mitjans millors per criar, ja gallines, ja porcs o bé cavalls, però en canvi, estava dejú, d'haver hagut de parlar de la manera més pròpia per criar un infant, tot i essent molt més important, i a més molt més delicat.

Creieu-me que és una veritable desgràcia que tant les mares com les encarregades de cuidar els infants, ignorin les maneres més elementals de fer-ho, car en aquesta ignorància està la dada principal, o almenys una de les més principals perquè el percentatge de la mortalitat infantil sigui tan crescuda xifra, que a l'estiu és encara augmentada un bon tros.

En aquests temps en què tant es repeteix el nom de Pàtria, per a coses moltes vegades sense importància, hom pensa si no faria més Pàtria cuidar-se un, i tots en general, una miqueta més d'aquests infantons que tan necessiten de qui els ajudi i procurant com una de les formes de fer-ho treure de la ignorància el més gran nombre possible de mares, sense distincions de classes, car en totes, la ignorància de la dona és gairebé completa.

Tampoc no és necessari que s'aprenguin un tractat complet d'higiene infantil. A moltes d'elles, amb què se'ls pogués posar a la mollera que el privar al seu fill del pit de la seva mare és prou perquè passin un munt de perills, crec que amb això sol ja sortirem guanyant, i no seria poc, que diguéssim.

Faria falta que els principis fonamentals de la lactància, ja natural, ja artificial, fossin coneguts i estesos de tal manera, que àdhuc les pubilles casadores s'enteressin i sabessin perfectament la manera d'evitar aquesta plaga de la mortalitat infantil, cuidant amb més lògica i més coneixements l'alimentació dels seus fills, i evitant aleshores la mort d'aquests éssers, cosa que tant desitgen totes les mares.

Caldria fer-les-hi comprendre el que s'ha avançat i els avantatges que ha reportat, amb l'esterilització de la llet, la neteja acurada dels biberons i la seva aplicació.

Si les mares sabessin com és de fràgil la vida d'un infant nou-nat, les dificultats que han de saltar els mateixos metges per aconsellar la cria d'un infant pels riscos que corren, totes, totes les mares, voldrien i farien impossibles per a criar els seus fills.

Matalasseria - ARMAND DOMENECH

Teles, llanes, miraguans - Matalassos a l'anglesa
Es desfan matalassos a domicili - Especialitat en nuviatges
TAPIOLÈS, 40, botiga

Existeixen dones que creuen que comprant una mica de llet, tenint una ampolla i una goma de biberó, ja ho tenen tot a punt per a criar una criatura. No es preocupen de la qualitat de la llet; mantes vegades busquen l'economia d'uns cèntims, altres vegades no els ve de mig litre a donar a la pobre criatura i falten a la quantitat que s'ha de donar; tampoc no miren prim en l'hora de donar-los-hi l'aliment, un biberó cada vegada que plora, i l'ordre per elles no existeix, i podrieu comprovar, els que teniu paciència per llegir-me, alguna criatura que s'ha begut més d'un litre i mig de llet al dia. Altres, al revés, per voler-los cuidar massa, sense saber com, posen aigua a la llet, i aleshores resulta que l'alimentació és tan pobreta, que la pobre criatura es va morint a poc a poc de gana.

Tot això que he escrit, s'inclou en una sola paraula: que es diu ignorància i no cap altra, perquè ni en el cas d'excés, ni en el de defecte, no podem pensar mai que sigui mala fe per part de la mare, puix elles totes estimen els seus fills, però la ignorància fa que elles mateixes, inconscientment, les portin al cementiri. Però no és això sol, sinó que n'hi ha d'altres. No sembla sinó que homes i coses es posin en contra de l'infant, i fer més difícil el seu desenvolupament, per tal que no vagi avant. Recordem una infinitat de preparats que es veuen per aquests móns, "paperets de la baba", "salva infantes" (jo en diria "mata-infantes", puix seria molt més adequat), etc. Si els havia d'anomenar totes les coses que van bé per la baba, no acabaria mai. Recordem farines diverses que serveixen per a engreixar i fins per reventar algunes vegades, veritables porqueries, per fer sortir les dents, i també poso l'etcètera perquè tampoc no acabaria mai. A més de totes aquestes coses, que no són altra cosa que un atemptat contra la vida de totes les criatures que tenen la desgràcia de prendre-ho, ultra tot això, quantes vegades no us han aconsellat, diverses persones, medicaments, pocínies, pegats, fregues, a quina més descabdellada, per guarir tal o qual malaltia del vostre fill? No creieu amb mi, que aquests consells són tots ells fruit de la ignorància en què viuen els que aconsellen i els aconsellats? Quantes mares no han perdut els seus estimats fillets per, ignorar les regles més generals de criar els petits?

Un exemple solament, abans d'acabar. Les dides, per egoisme, per necessitat, pel que sigui, abandonen el seu fill al cuidado d'una persona qual-sevulga, criada a biberó i elles venen, el que és sàvia per al seu fill, per unes pessetes, i van a criar el fill d'una altra, moltes vegades a punt de morir, perquè a aquest altre li falta també la llet de la seva mare. Aquest, vivificat

Les obres del Centre s'inauguraran dintre aquest mateix mes
Encara que portem el cor endolat, pensem que com mes gran
fem el Centre més enaltirem la memòria d'en Francesc Macià.

per la llet de dona, viu; l'altre, el pobre abandonat, el que s'ha hagut d'acon-
tantar amb unes biberons mal preparats, mor, víctima de la ignorància i
de l'egoisme. Hi ha dret?

S'han de donar els consells a mans plenes per poder dirigir a les ma-
res i protegir ensems els nins durant la lactància. S'han de popularitzar els
procediments perquè coneixin els més elementals per a criar els seus fillets,
que d'aquesta manera trobaran els grans avantatges de fer-ho així, i la
primera, la d'assegurar la vida dels seus fillets contra una munió de ma-
lalties que estan sempre a punt per acabar amb la vida dels infants. Se-
ria molt convenient que es dongués, per qui pogués i degués fer-ho, uns
cursets per l'ensenyança d'aquestes regles, a les dones ja mares i també
a aquelles que, sense ésser-ho, estan en camí o en condicions de trobar-s'hi,
o que el seu amor per la mainada li faci sentir la inquietud de voler saber
per millor poder vetllar per ells.

Aleshores, a les que s'haguessin fet cabal del problema que representa
tot això que acabo d'escriure i haguessin pogut capir la importància dels
consells, la tranquil·litat els pagaria de sobres el petit sacrifici que repre-
sentaria el temps emprat, que sempre seria petit.

F. TEIXIDO FINO, doctor

Comissió de Cultura

Company: Tens ja adquirits els Segells Pro-Infància
que baix el patronatge de la Generalitat de Catalunya
s'han posat a la venda i l'import dels quals són integra-
ment destinats per a combatre la mortalitat dels infants?

Pensa que pel sol fet d'ésser una obra de Beneficèn-
cia dedicada exclusivament als fills de les famílies hu-
mils i treballadores, no hi donaran el seu ajut la classe
benestant i que per lo tant ens correspon a nosaltres,
tots sols, contribuir-hi amb el màxim d'esforç possible
per poguer portar a bon terme aquesta obra que com ja
hem dit no és altra cosa que una salvaguarda per la vida
dels nostres infants.

Estampes viscudes

Enguany la naturalesa ens ha fet gaudir per uns intants d'un panorama que no estem massa avesats a contemplar: em refereixo a la nevada del dia 16 del prop-passat desembre. Dic que ens ha fet gaudir per uns instants solament, perquè després de passats els primers moments de joia, m'ha vingut a la pensa la tristó de les famílies sense una llar on eixoplugar-se, i les que per dissort encada han de viure en barris insans i amb molta humitat, vivers d'infelices criatures destinades a augmentar el cens dels tuberculosos.

Una altra visió trista que he recordat també, ha estat motivada motivada per aquell antic proverbi que diu: Any de neu, any de Déu, i que jo no sé pas descifrar.

No comprenc el per què, si tal com diuen la gent creient, Déu estima els menesterosos, a la gent més pobra i desvalguda, sigui necessari fer-los-hi sentir els rigors d'aquests fenòmens de la naturalesa per obtenir un possible any de benaurança.

Tampoc no veig per enlloc els beneficis que reporten aquests fenòmens a la gent treballadora, per exemple, la del camp, els quals, degut a aquestes nevades no poden treballar, i per tant, deixen de cobrar alguns jornals.

Sé que preguntareu: i als propietaris d'aquestes terres, ¿quins profits els porta? Doncs senzillament, ells perdran la collita o part d'ella, i en aquest darrer cas, apujant el preu de la mateixa estan ja a cobert d'una part de les pèrdues.

Després, segons diuen el tècnics, aquestes neus són un abonament molt considerable per la terra, la qual cosa farà que en pròximes collites treguin més profit de la mateixa.

En canvi, el treballador, a més de no cobrar el jornal dels dies que no ha pogut treballar, haurà de pagar els fruits al preu que li imposin, i així mateix en tots els altres rams de la indústria.

Aquestes i altres coses pensava jo mentre la natura em deparava la seva immensa grandiositat.

MIQUEL DE LA PEÑA

Les obres de reforma del nostre estatge social estan a punt d'acabar-se. Cal que tots els que no ho hagin fet hi col·laborin mitjançant quantitats en metàl·lic que per petites que siguin seran ben rebudes

Es diu...

Que degut a la crida que feu aquesta secció sobre donació de llibres, la Biblioteca es troba curulla d'exemplars valuossíssims...

Que poden demanar el llibre que vulgueu, que quan estaran arreglats el Bibliotecari us el trobarà...

Que s'apropa la temporada de festivals i encara no hi ha formada la Comissió d'Esbarjos...

Que les Comissions han pres l'acord de que tots els actes que se celebrin comencin amb la puntualitat deguda, hi hagi o no, públic...

Que les sessions de la Directiva s'haurien de començar a les deu, i a vegades a les onze... tot just apareix el Secretari.

Que en la pròxima Assemblea General s'entaularà una forta discussió...

Que hi ha un sector de socis que està convençut que algunes coses del Centre no van pels viaranyes que es mereixen.

Que la junta que surti elegida s'ha de comprometre a complir amb el seu deure vers el Centre...

Que en ocasió de la mort del nostre Venerable President, En Francesc Macià, la direcció del Centre ha estat una nau sense timó...

Que s'ha trobat a mancar en aquests moments d'angoixa per tots nosaltres, la presència de certs elements de la Directiva...

PENQUES

Compra a les cases que anucien en aquest Butlletí.

CAFÈ LA CUBANA BAR

JOSEP MAÑÀ

Cafès, licors i aperitius de totes marques
Es serveixen menjars a preus econòmics

Carrer Francesc Layret, 104 — Telèfon 34491 — Barcelona

GRAN BODEGA

Marian Bosch

Vins legítims del Penadés
Olis purs d'olives
Gasoses i cerveses gelades
¡Tasteu el vi d'aquesta casa!

Blasco de Garay, 64

POLLERIA

DR

Carme Sivill

**ous frescos del dia
PREUS REDUITS**

Capioles, 29

BARCELONA

GENERES DE PUNT

de totes classes

Antoni Carbonell

**Ronda de Sant Pau, 4
Telèfon 11864**

Especialitat en Suèters i
Pullovers

Dipòsit de les
acreditades marques:

MITJONS MOLFORTS

MITGES TREBOL

FRANEL 'LA HISPANIA

Vendes al major i detall

VACANT

Gran Cafè Còmic

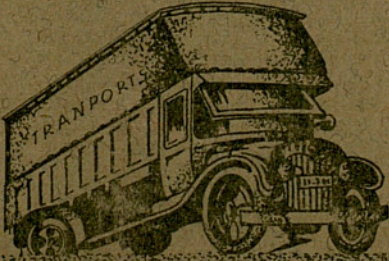
El més familiar del Paral·lel

LICORS DE TOTES MARQUES

GRAN SALÓ DE BILLARS

Tots els dies concert per l'orquestrina **FEMINA VENTURA**

Avinguda F. Layret, 89 - Tel. 34432

F
GIMENO

TRANSPORTES Y MUDANZAS
con AUTO-CAMION
para dentro y fuera de la capital
sin necesidad de embalaje

TAPIZADO ESPECIAL
para toda clase de
MUEBLES DE LUJO
y OBJETOS DE ARTE

SAN ROQUE, 23 (Hostafranca)
TELEFONO 30451
BARCELONA

Tallers Gràfics Vda. R. Fabrè. — Rosal, 5